

Reetta Joska

STRESSITTÖMIÄ PITSIUNELMIA

Reetta Joska

*Stressittömiä
pitsiunelmia*

© 2026 Reetta Joska

Valokuvat kirjailijasta: Emma Metsi

Oikoluku: Pirjo Rasipelto

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-7505-9

Kiitokset

Miehelleni Janille tuesta ja rakkaudesta. Isosiskolleni Idalle ja mammalleni. Parhaalle ystävälleni Ramonalle sekä tukihenkilölleni Pirjolle.

Plussa. Irene tuijottaa mykistyneenä merkkiä raskaustestissä. Hän ei sano mitään, eikä pysty liikahtamaan suuntaan saati toiseen. Naisen kehoon on iskenyt paniikki, joka yrittää tulla ulos sanaryöppyinä. Raskaana. Voisiko tämä unelma olla vihdoinkin totta? Irene Koivu, 27-vuotias näyttelijä saa lapsen, jota on toivonut kauan. Vihdoinkin hänestä tulisi äiti. Vai tulisiko? Mitä jos Irene vain kuvittelisi kahden viikon kestäneet oireet ”raskausoireiksi”? Naisen mielessä alkaa pyöriä kuvitelma valokuvista jotka ovat toisissaan kiinni pitsinauhalla sidottuina. Kaikki alkaa kuvasta, jossa nainen on vatsa pystyssä hiekkarannalla ja nauttii äitiyden tunteesta aurinkohattu päässä. Onnellinen ja täysin freesi äiti babyshowereiden päätähtenä. Lastenvaunuostoksilla, hoitolaukkaa pakkaamassa synnäriä varten. Ponnistamassa...

Irene havahtuu kuvitelmistaan. Nyt täytyi soittaa äidille ja siskolle sekä parhaalle kaverilleni Rebekalle. Vai pitäisikö ensin tehdä toinen testi? Sellainen digitaalinen joka, antaisi varmasti luotettavan tuloksen. Mutta mitä jos vahvaa plussaa ei tulekaan? Irene sulkee silmänsä ja pitää raskaustestiä kädessään. Ihanat kuvitelmat muuttuivat hänen mielessään nopeasti muiksi kuin stressittömiksi pitsiunelmiksi. Valokuvat hehkuvasta raskausajasta olivatkin pelkkä pelon muistutus menneisyyden haamuista ja pitkistä itkukohtauksista huonoine ihmissuhteineen. Irene päättää avata silmänsä ja pyyhkii kyynleet miehensä villapaitaan. Irene oli raskaana ja siitä hän oli täysin varma.

1. Luku

Vittujen orkkideja

Irene seiso i eteisessä odottaen hetkeä jolloin hänen miehensä Eelis antaisi tuttuun tapaansa suudelman ennen poistumistaan ulko-ovesta. Aina silloin kun Eelis lähti pelireissuilleen Irene tuns i ikävää rinnassaan jo heti oven mennessä kiinni. *Hiton pelit*, Irene kommentoi itsekseen eteisessä, jossa tuoksui uusien huonekalujen tuoksu. Kvelless koira kintereillään makuhuoneeseen tuo tuoksu voimistui naisen nenässä. Tuoksusta tuli mieleen kaksi sanaa, jotka olivat *lempeys* sekä *rakkaus*. Irene ja Kiira katselivat ikkunasta pihamaalle, josta muiden autojen seasta hopean värinen auto poistui paikalta. Pervalojen hävittyä näkökentästä Irene jäi muistelemaan Eeliksn lohduttavia sanoja avopuolisolleen ja kultaisellenoutajalle, joita harmitti miehen lähteminen selvästi.

- Te kyllä prjtte, luotan siihen.

Irene tuns i Eeliksn parransngen kasvoillaan ja suudelman huulillaan. Yhtäkkiä se olikin poissa ja mies juoksemassa rapuissa.

- Kait mä nyt sen tiedän, Irene vastasi hymyillen ja rapsutti sitten heidän koiraansa.

Kiira kävi maahan makaamaan ja huokaisi syvään. Sekin oli tottunut pitkiin iltoihin äidin kanssa kotona ja

muisti miten keittiön seinäkello eteni hitaasti silloin kun jäivät kaksin.

Kerrostalon parkkipaikassa ammotti tyhjä auton mentävä kolo, joka odotti täyttäjää. Samalla tavalla myös Irenen kolo kaipasi aikaista viljasatoa saati sitten jonkun taimenen kasvamista naisen sisällä. Irene oli alkanut pohtimaan elämänsä kulkua ja sitä mitä siitä vielä puuttui. Nainen tiesi tasan tarkkaan mikä tuo puuttuva palanen oli eikä sitä voinut helposti sivuuttaa. Tuo palanen oli vauva.

Sunnuntaiaamuna herätessään heidän yhteisessä kodissaan Irene tunsu valtavaa rakkauden tunnetta rinnassaan. Hänen kasvoiltaan loisti hymy, joka kumpusi asunnon joka huoneeseen. Hän nousi ylös ja tarttui vaaterekin päällä olevaan aamutakkiinsa. Kääriytyen siihen hän pisti jalkoihinsa vaaleanpunaiset anopiltaan saadut aamutossut, jotka olivat saman rekin kenkätelineessä. Ihme oli, ettei Kiira ollut tänä aamuna kuljettanut niitä suussa olohuoneeseen tai keittiöön kuten monina aamuina. Irene otti puhelimensa yöpöydältä ja poistui makuuhuoneesta olohuoneeseen. Television ollessa päällä hän huomasi taustalla pyörivät aamu-uutiset, joissa puhuttiin alhaisista synnyttömyysluvuista koskien koko Suomea. Samalla Irene kiinnitti huomionsa sohvalle istuvaan Eelikseen, joka näytti naisen silmissä jälkiruualle. Miehellä oli ilmestynyt lisää harmaita ja tämän parransänki oli ajamaton. Tuo renttumainen koutsu istui joululahjaksi saaduissa pyjamahousuissaan sekä lukulasit silmillään katsomassa milloin telkkaria ja milloin läppäriänsä.

Astelllessaan keittiöön Irene alkoi nauttia heti auringonpaisteesta, joka kumpusi ikkunoista. Ulkoa kuului linnunlaulua ja ränneistä sulanut vesi kertoi kevään alkaneen. Irene tarttui kahvipannuun ja laski siihen vettä. Kaatoi ne keittimeen, heitti vanhat purut roskiin ja asetti uuden suodatinpussin tilalle. Avatessaan purkin tuoksutti jauhetun kahvin tuoksua ja mittasi lusikalla oikean määrän. Pian kahvinkeitin alkoi pitämään omaa ääntänsä taustalla. Hetkeä myöhemmin nainen tunsu lämpimät isot kämmenet lantiollaan ja taivutti niskaansa pusun merkiksi. Pian saadessaan haluamansa hän tarttui noihin käsiin ja vei ne eteensä rintojaan vasten. Pussaten Eliaksen käsiä mies veti Irenen itseään vasten.

- Huomenta, nukuiko hyvin? Elias kysyi möreällä äänellään suudellen naista toistamiseen.
- Nukuin, Irene vastasi ja toisti intohimoisen suudelman.

Hetken kuluttua Eelis tarttui hedelmäkorissa olevaan banaaniin ja lähti takaisin olohuoneeseen. Irene jäi odottamaan kahvin valmistumista ikkunan luokse. Ulkona paistava aurinko oli alkanut piristää naisen mieltä. Pimeä ja synkkä talvi oli vihdoinkin takana päin. Aurinko paistoi, lumi alkoi sulaa ja ihmiset tulisivat ulos kotikoloistaan. Ulos mentäessä ei tarvinnut enää monia villahousuja päällekäin ja paksun toppatakin pystyi lähipäivinä vaihtamaan kevyempään nahkatakkiin. Irene otti lavuaarin reunalla olevan mukinsa ja kaatoi siihen kahvia. Lisäsi kauramaitoa jääkaapista ja otti hörpyn. Miten ihana oli juoda aamukahvi rauhassa ja ilman kiireitä. Viime aikoina

Irene oli alkanut oikeasti nauttimaan ja arvostamaan omaa aikaansa. Nuorena harrastenäyttelijänä ei paikkoja vielä parrasvaloista ilmaantunut. Kuitenkin yhden askeleen lähemmäs sitä nainen oli päässyt, sillä hän oli saanut paikan paikallisesta kesäteatterista. Harjoituskausi oli alkanut viime viikolla ja tulevan kesän komedia oli rakentumassa hyvää vauhtia eteenpäin.

Irene istahti sohvalle ja asetti kuppinsa sen käsinojalle. ”se tippuu siitä kohta” muistutti Eeliksen varoitus joka kerta kun Irene asetti kuppinsa paikalle. Kertakaan se ei ollut vielä tippunut, mutta se päivä tulisi.

Aamuteevee pyöri taustalla yhä edelleen kun Irene joi kahvikuppiaan tyhjäksi. Eilen he olivat Eliaksen kanssa jutelleet uuden asunnon parvekkeesta ja sen laittamisesta. Uudet kalusteet kuulemma ostettaisiin käytettyinä jos vain jostain kirpputorilta löydettäisiin. Kukkia ei tavalliseen tapaan voitu enää pistään, sillä kerrostalossa ei ollut samalla tavalla omaa pihaa kuin rivitaloasunnossa. Irenen mummon vanha valkoinen kukkateline sopisi hyvin parvekkeelle ja siihen anoppi voisi tulla asettelemaan kesäkukkia. Irene ei tykännyt kukkien laitosta. Häntä ällötti jos multaa meni laitettujen kynsien alle. Ensimmäisissä yhteisissä tupaantuliaisissa he olivat saaneet Eeliksen kanssa kolme kukkaa. Kaksi oli tekokasveja, joita ei onneksi tarvinnut hoitaa kummemmin. Mutta se yksi oli ruukkukasvi, jonka tarkkaa kastelua piti noudattaa tai muuten kukka tiputtaisi lehtensä. Ei mennyt kuin viikko niin kukka löytyi paleltuneena keittiön ikkunalaudalta. Vanhan rivitaloasunnon ikkunoista veti

Irene Koivu on 27-vuotias näyttelijänalku.
Hän elää unelma elämää miehensä
Eeliksen ja kultaisennoutajan
Kiiran kanssa yhteisessä kodissa Lahdessa.
Täydellisyydestä puuttui kuitenkin
yksi tärkeä asia, nimittäin rakkausvauva.
Kun rulianssi vauvakuplaan alkaa
ja haikeus epäonnistumisesta iskee vasten
kasvoja on edessä arjesta selviäminen.
Irenen on alettava nauttimaan
elämästä sellaisena kun se on hänelle
kirjoitettu eli lapsettomana tai odottavana äitinä.

Stressittömiä pitsiunelmia on
omistettu kaikille heille,
jotka haaveilevat äitiydestä ja vanhemmuudesta.
Naisille, jotka samaistuvat tarinan yksityiskohtiin ja
siihen millaista on elää vauvakuumeen kourissa.

BoD

